

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር አሥር

ሂደቱ

Jeff Pippenger

2023-12-05

በዳንኤል ምዕራፍ አንድ፣ ዳንኤል በኤርምያስ የተነበየው የሰባ ዓመት ምርኮ ውስጥ ተወሰደ፤ እስከ ቂርብም የመጀመሪያ ዓመት ድረስ ቀጠለ።

ዳንኤልም እስከ ንጉሥ ቂርብ የመጀመሪያው ዓመት ድረስ ቀጠለ። ዳንኤል 1፡21።

ስለዚህ፣ ዳንኤል እስከ ጥንታዊት እስራኤል ተመልሶ ኢየሩሳሌምን እንድትሠራና እንድትመልስ የፈቀደው አዋጅ እስኪወጣ ድረስ፣ የሰባውን ዓመታት ምርኮ ታሪክ ሙሉ በሙሉ አሳልፎ ኖረ።

በፋርስ ንጉሥ ቂርብ በመጀመሪያው ዓመት፣ በኤርምያስ አፍ የተነገረው የእግዚአብሔር ቃል እንዲፈጸም፣ እግዚአብሔር የፋርስ ንጉሥ የቂርብን መንፈስ አነሣሥቶ፣ በመንግሥቱ ሁሉ ውስጥ አዋጅ እንዲያወጣና ደግሞ በጽሑፍ እንዲያስቀምጥ አደረገ፤ እንዲህ ሲል። ዕዝራ 1፡1።

ስለዚህ ዳንኤል ከመስከረም 11, 2001 ጀምሮ እስከ “አዋጁ” ድረስ የሚቀጥለውን፣ ከባቢሎን መውጣትን የሚያመለክተውን፣ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የፈተና ሂደት ምልክት ነው።

ከሰማይም ሌላ ድምፅ እንዲህ ሲል ሰማሁ፤ ሕዝቤ ሆይ፣ በኃጢአቶቿ እንዳትካፈሉ፣ ከመቅሠፍቶቿም እንዳትቀበሉ፣ ከእርስዎ ውጡ። ኃጢአቶቿ እስከ ሰማይ ደርሰዋልና፣ እግዚአብሔርም በደሎቿን አስቦአል። ራእይ 18፡4፣ 5።

የሰባ ዓመቱ ምርኮ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የፈተናና የንጽህና ማጥራት ዘመን ነው። በመስከረም 11፣ 2001 ሦስተኛው ወቅት የእስልምና መጣ። ይህም የሚታወቀው የአድቤንቲዝምን መሠረታዊ እውነቶች በሚቀበሉ ሰዎች ብቻ ነው። የመጀመሪያው ወቅት ሁለተኛው ወቅት ሁለቱም በአቅኚዎቹ እስልምና መሆናቸው በትክክል ተለይተው ነበር። ኤሊን ኋይት በደገፈቻቸው በ1843 እና በ1850 የአቅኚዎች ሰንጠረዦች ላይ፣ እነርሱም የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ፍጻሜ እንደሆኑ ተለይተው በተጠቀሱት ላይ፣ እስልምና እንደ አምስተኛውና ስድስተኛው መለኮቶች ተለይታ ተመልክታለች። የመጨረሻዎቹ ሦስት መለኮቶች የወቅት መለኮቶች ናቸው።

እኔም አይቻለሁ፤ በሰማይም መካከል የሚበር አንድ መልአክ ሰማሁ፣ በታላቅ ድምፅም እንዲህ እያለ፡- ወድ፣ ወድ፣ ወድ፣ በኋላ የሚነፍት የሦስቱ መለኮቶች የመለኮት ሌሎች ድምፆች ምክንያት በምድር ለሚኖሩ ሰዎች! ራእይ 8፡13።

ሦስት የ«ወድ» መለኮቶች ካሉ፣ የመጀመሪያውና የሁለተኛው የ«ወድ» መለኮቶች እስልምና ከሆኑ፣ ሦስተኛው የ«ወድ» መለኮት ደግሞ እስልምና መሆኑን መለየት እጅግ ቀላል ነው። በ«ወድ» መለኮቶች እንደ እስልምና ምልክት ውስጥ ካሉ ንጥረ ነገሮች አንዱ፣ መገደባቸው እና ከዚያም ሲፈቱ መሆኑ ነው። እህት ኋይት በራእይ ሰባት ያሉትን አራቱን ነፋሳት፣ “የተቆጣ ፈረስ” እንደሆኑ፣ “ከቁጥጥር ለመውጣት” የሚሻና በመንገዱ ላይ “ሞትንና ጥፋትን” የሚያመጣ እንደሆነ ትገልጻለች።

“መለኮት አራቱን ነፋሳት እየያዙ ናቸው፤ እነዚህም ከእስራኤላው ሊፈቱ እና በመንገዳቸው ጥፋትንና ሞትን እየሸከሙ በምድር ሁሉ ፊት ላይ ሊወርዱ የሚሹ ተቆጣ ፈረስ እንደሆኑ ተመስለው ተቀርበዋል።

«በዘላለማዊው ዓለም ጭፍ ላይ ሳለን እንተኛን? ድብታማና ቀዝቃዛ እንዲሁም ሙታን እንሆንን? እስኪ፣ በቤተ ክርስቲያናዎቻችን ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስና ትንፋሽ በሕዝቡ ውስጥ እንዲነፍስ ምን ያህል እንመኛለን፤ እነርሱም በእግራቸው ላይ ቆመው እንዲኖሩ። መንገዱ ጠባብ እንደሆነ በሩም ጭንቅ እንደሆነ ማየት ያስፈልገናል። ነገር ግን በዚያ ጭንቅ በር ስናልፍ፣ ስፋቱ ወሰን የለውም።» Manuscript Releases, volume 20, 217.

አራቱን ነፋሳት የሚከለክሉት አራቱ መላእክት፣ ሞትንና ጥፋትን የሚያመጣውን በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት “የተቆጣ ፈረስ” ተብሎ የተጠራውን እየከለከሉ ነው። የመጀመሪያውና የሁለተኛው የወይታ መለክት የተገለጡበት በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ፣ የተጠቀሰ ንጉሥ አለ። እርሱም በራእይ “ዘጠኝ አስራ አንድ” ውስጥ ተለይቶ ተጠቅሷል።

እነርሱም በላያቸው ንጉሥ ነበራቸው፣ እርሱም የጥልቁ ጉድጓድ መልአክ ነው፤ ስሙም በዕብራይስጥ አባዶን ይባላል፣ በግሪክ ግን አፖልዮን የሚል ስም አለው፤ በላያቸው እንዳለ ሆኖ። ራእይ 9፣ 11።

የእስልምና ንጉሥ ስም፣ ስለዚህም ባሕርይው፣ በዕብራይስጥ አባዶን ነው፣ በግሪክም አጳልዮን ነው። በብሉይና በአዲስ ኪዳን ሁለቱም፣ በዕብራይስጥና በግሪክ የተወከሉት፣ የእስልምና ባሕርይ በእነዚህ ሁለት ስሞች ትርጉም ውስጥ ይገኛል። በሁለቱም ቃላት ትርጉሙ “ሞትና ጥፋት” ነው። እህት ዋይት፣ አራቱ መላእክት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሲታተሙ ሳለ የሚያግዱት “የተቆጣ ፈረስ” ሊፈታ እና በመንገዱ “ሞትና ጥፋት” ሊያመጣ እየፈለገ እንደሆነ ትናገራለች።

በቅዱሳን መጻሕፍት ውስጥ ስለ እስልምና የተደረገው የመጀመሪያ መጠቀስ፣ የእስልምናን ሃይማኖት የሚያቆሙ ሰዎች አባት የሆነው እስማኤል ነው። በዚያ የመጀመሪያ መጠቀስ እርሱ የበረሃ ሰው እንደሆነ ተለይቶ ይገለጻል፤ “የበረሃ” ተብሎ የተተረጎመውም ቃል “የዱር ዓረባዊ አህያ” ማለት ነው። ስለ እስልምና የተደረገው የመጀመሪያ ትንቢታዊ መጠቀስ ደግሞ የፈረስ ወገን ምልክት ነው፤ ፈረስም በመጀመሪያውና በሁለተኛው ወይታ ላይ ባሉት በሁለቱ ቅዱሳን ሰንጠረዦች ውስጥ እስልምናን የአቅኚዎች ያቀረቡበት ምሳሌ ነበር። በራእይ ምዕራፍ ሰባት ያሉት አራቱ ነፋሳት፣ እግዚአብሔር ሕዝቡን እስኪታተም ድረስ ተይዘው ወይም “ተገድበው” ይኖራሉ። የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም ሂደት ደግሞ የፈተና ሂደት እና የንጽሕና ሂደት ደግሞ ነው።

እነዚህ ሁሉ የትንቢታዊ ምሳሌዎች በዳንኤል ሰባ ዓመታት ምርኮ ተወክለዋል፤ ይህም የመጀመሪያው መልእክት ሥልጣን መቀበሉን የሚያመለክተው ምልክት ከሆነው ከየአቁም ጀምሮ፣ ወንዶችንና ሴቶችን ከባቢሎን የሚጠራው “አዋጅ” እስኪደርስ ድረስ ነው። እስልምና መታገዱና ከዚያም መፈታቱ፣ እስልምና እንደ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትንቢት ምልክት ያለው ትንቢታዊ ባህርይ ነው።

“አራቱ ነፋሳት” ተብለው ሲጠሩ፣ የእግዚአብሔር ባሪያዎች እስኪታተሙ ድረስ ተይዘው ይቆያሉ። በሁለተኛው ወይታ መጀመሪያ፣ እ.ኤ.አ. ነሐሴ 11 ቀን 1840 በተፈጸመው የሦስት መቶ ዘጠና አንድ ዓመታትና አሥራ አምስት ቀናት የጊዜ ትንቢት ውስጥ፣ ሁለተኛውን ወይታ የሚወክሉ የእስልምና አራት መላእክት “ተፈቱ።” በትንቢቱ መጨረሻ ግን “ተገደቡ።”

መለከቱን የነበረውን ስድስተኛውን መልአክ እንዲህ ሲል፡- “በታላቁ ወንዝ በኤፍራጥስ የታሰሩትን አራቱን መላእክት ፍታ።” ሰዎችንም ሦስተኛውን ክፍል ለመግደል ለአንድ ሰዓትና ለአንድ ቀንና ለአንድ ወርና ለአንድ ዓመት የተዘጋጁት አራቱ መላእክት ተፈቱ። ራእይ 9፣ 14፣ 15።

እ.ኤ.አ. በሴፕቴምበር 11 ቀን 2001 ዓ.ም.፣ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ውስጥ የመጀመሪያው መልእክት፣ የሦስተኛው ወይታ እስልምና “በተፈታ” ጊዜ ኃይል ተሰጥቶት ነበር። ነገር ግን ወዲያውኑ “ታገደ”። እህት ዋይት ይህ ለምን እንደ ሆነ ታብራራለች፤ ነገር ግን ከዚያ በፊት፣ በመጀመሪያው መጽሐፍ ቅዱሳዊ

ጥቅስ ውስጥ የእስልምናን ዓላማ አሕዛብን ማስቆጣት እንደ ነበረ ልናስታውስ ይገባል፤ ምክንያቱም የእስማኤል እጅ በሁሉም ሰው ላይ ትሆናለች፣ የሁሉም ሰውም እጅ በእስልምና ላይ ትሆናለች።

የእግዚአብሔርም መልአክ እንዲህ አላት፡- እነሆ፣ ፀንሰሻል፤ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፣ ስሙንም እስማኤል ትይዝ፣ እግዚአብሔር መከራሽን ሰምቶአልና። እርሱም የምድረ በዳ ሰው ይሆናል፤ እጁ በሰው ሁሉ ላይ ይሆናል፣ የሰው ሁሉም እጅ በእርሱ ላይ ይሆናል፤ በወንድሞቹም ሁሉ ፊት ይኖራል። ዘፍጥረት 16፣11፣ 12።

የእስልምና በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ ያለው ዓላማ፣ የተባበሩት መንግሥታት ቊጣቸውን በሰንበት ጠባቂዎች ላይ ከማዘንበላቸው በፊት፣ አሕዛብን ሁሉ በእስልምና ላይ እንዲተባበሩ ማድረግ ነው። በሴፕቴምበር 11፣ 2001 ዓ.ም.፣ 9/11ን የሚለር አንቀጽ ተከታታይ ክስተቶች ድግግሞሽ መጀመሪያ መሆኑን የሚገነዘብ ሁሉ፣ ዳንኤል ለሰባ ዓመት ወደ ባቢሎን በተወሰደ ጊዜ እንደነበረው “ዳንኤል” ሆኗል። ኢዮአቄም የዚያን የፈተና ሂደት መጀመር ይለይታል፤ ከዚያም የሦስተኛው ወይን እስልምና ተፈቀደ፣ ነገር ግን እግዚአብሔር ሕዝቡን እንዲያትም ወዲያውኑ ተገትቶ ቆየ።

“ይህ ራእይ በ1847 ተሰጠ፤ በዚያን ጊዜም ሰንበትን የሚጠብቁ የአድቪንት ወንድሞች እጅግ ጥቂቶች ብቻ ነበሩ፤ ከእነዚህም ውስጥ ሰንበትን መጠበቅ በእግዚአብሔር ሕዝብና በማያምኑት መካከል መለያ መስመር ለመሰጠት የሚበቃ አስፈላጊነት አለው ብለው የሚያስቡ ደግሞ ጥቂቶች ብቻ ነበሩ። አሁን ግን የዚያ ራእይ ፍጻሜ መታየት ጀምሯል። እዚህ የተጠቀሰው ‘የዚያ የመከራ ዘመን መጀመር’ መቅሰፍቶቹ መፍሰስ የሚጀምሩበትን ጊዜ አይጠቅስም፤ ነገር ግን እነርሱ ከመፍሰሳቸው ጥቂት ቀደም ብሎ፣ ክርስቶስ በመቅደሱ ውስጥ ሳለ ያለውን አጭር ወቅት ያመለክታል። በዚያ ጊዜ፣ የመዳን ሥራ እየተዘጋ ሳለ፣ መከራ በምድር ላይ ይመጣ ይሆናል፤ አሕዛብም ይቁጡ ይሆናል፤ ሆኖም የሦስተኛውን መልአክ ሥራ እንዳያቋርጡ ተገድበው ይቆያሉ። በዚያን ጊዜ ‘የኋለኛው ዝናብ’ ወይም ከጌታ ፊት የሚመጣው ማረሻ ይመጣል፤ ይህም ለሦስተኛው መልአክ ታላቅ ድምፅ ኃይል ለመስጠትና ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች በሚፈሰሱበት ዘመን ቅዱሳንን እንዲቆሙ ለማዘጋጀት ነው።” Early Writings, 85.

የዳንኤል ሰባ ዓመታት በመስከረም 11 ቀን 2001 ጀመሩ፤ በዚያ ጊዜ እስልምና ተፈትታ በድንገትና ሳይጠበቅ የራእይ አሥራ ሦስት የምድር አውሬን በመምታቷ አሕዛብን አስቆጣች። ከዚያም የሦስተኛው መልአክ ሥራ እንዲፈጸም እስልምና ታገደች። የሦስተኛው መልአክ ሥራ የእግዚአብሔር ሕዝብ መታተም ነው፤ ይህም ሥራ በመስከረም 11 ቀን 2001 በተጀመረ ጊዜ የኋለኛው ዝናብ “መርጫ” ጀመረ። የዳንኤል ምዕራፍ አንድ ከመስከረም 11 ቀን 2001 ጀምሮ የመቶ አርባ አራት ሺህን የመፈተን ሂደት ያሳያል፤ ይህም በራእይ አሥራ ስምንት ያለው ሁለተኛው “ድምፅ” ሌላውን የእግዚአብሔር መንጋ ከባቢሎን እስኪጠራ ድረስ ይቀጥላል። ስለዚህ ዳንኤል እስከ ፈተናው ሂደት ፍጹም መደምደሚያ ድረስ አሁን በመንፈሳዊ ምርኮ ውስጥ ያለ ሕዝብን ይወክላል። በዳንኤል ምዕራፍ አንድ ያለው የፈተናው ዘመን መደምደሚያ “የቀኖቹ መጨረሻ” ተብሎ ይገለጻል።

ንጉሡ እነርሱን እንዲያቀርቡለት ብሎ የወሰነው ዘመን በተፈጸመ ጊዜ፣ የጃንደረቦች አለቃ በናቡከደነፆር ፊት አቀረባቸው። ንጉሡም ከእነርሱ ጋር ተነጋገረ፤ ከሁላቸውም መካከል እንደ ዳንኤል፣ ሐናንያ፣ ሚሳኤል እና አዛርያ ያሉ አልተገኙም፤ ስለዚህም በንጉሡ ፊት ቆሙ። ንጉሡም ስለ ጥበብና ስለ ማስተዋል በጠየቃቸው ነገር ሁሉ፣ በመንግሥቱ ሁሉ ውስጥ ከነበሩት ከሚርተኞችና ከከዋክብት ቆጣሪዎች ሁሉ አሥር እጥፍ እንደሚበልጡ አገኛቸው። ዳንኤል 1፣18-20።

ሦስተኛው ፈተና፣ ለዳንኤልና ለሦስቱ የተከበሩ ወገኖች ትንቢታዊ የመለያ ፈተናን የሚወክል፣ በናቡከደነፆር ፊት በተፈረደባቸው ጊዜ ነበር፤ በዚያም “በመንግሥቱ ሁሉ ያሉትን አስማተኞችና ከክብ ቆጣሪዎች ሁሉ ከአሥር እጥፍ የሚበልጡ” ሆነው ተገኙ። ሦስተኛው ፈተና በፍርድ ይወከላል፣ ፍርዱም “በቀኖቹ መጨረሻ”

ተከናወነ። በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ፣ “የቀኖቹ መጨረሻ” ዳንኤል በዕጣው የሚቆምበት ቦታ ነው።

“ብዙዎች ይነጻሉ፣ ይነጣሉም፣ ይፈተናሉም፤ ነገር ግን ኃጢአተኞች ኃጢአትን ያደርጋሉ፤ ከኃጢአተኞችም አንድ ስንኳ አያስተውልም፤ ጠቢባን ግን ያስተውላሉ።... ወደ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀናት ድረስ የሚጠብቅና የሚደርስ ብፁዕ ነው። አንተ ግን (ዳንኤል) እስከ ፍጻሜው ድረስ በመንገድህ ሂድ፤ ታርፋለህና፤ በዘመኑም ፍጻሜ በዕጣህ ትቆማለህ።”

“ዳንኤል በዕጣው የሚቆምበት ጊዜ ደርሶአል። የተሰጠው ብርሃንም ከዚህ በፊት እንዳልሆነ ሁኔታ ወደ ዓለም የሚወጣበት ጊዜ ደርሶአል። ጌታ እጅግ ብዙ ያደረገላቸው እነዚያ በብርሃኑ የሚመላለሱ ከሆነ፣ የክርስቶስ እውቀታቸውና ከእርሱ ጋር የተያያዙት ትንቢቶች ስለ እርሱ ያላቸው ግንዛቤ ይህች ዓለም ታሪክ ወደ ፍጻሜው ሲቀርብ እጅግ ይጨምራል።” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1174.

እህት ዋይት በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ቁጥር 10 የተጠቀሰው የመንጻት ሂደት ጋር “የዘመኑ ፍጻሜ”ን ታያይዞአለች። እርሷ ብዙ ጊዜ ቁጥር 10ን ከቁጥር 13 የሚለው “የዘመኑ ፍጻሜ” ጋር በአንድነት ትጠቀማለች።

“ብዙዎች ይነጻሉ፣ ይነጣሉም፣ ይፈተናሉም፤ ነገር ግን ኃጢአት ክፉ ያደርጋሉ፣ ከኃጢአትም አንድ እንኳ አያስተውልም፤ ጥበበኞች ግን ያስተውላሉ።... የሚጠብቅ እስከ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀኖችም የሚደርስ ብፁዕ ነው። አንተ ግን (ዳንኤል) እስከ ፍጻሜው ድረስ መንገድህን ሂድ፤ አንተም ታርፋለህ፣ በቀኖቹም ፍጻሜ በዕጣህ ትቆማለህ።”

“ዳንኤል ዛሬ በዕጣው ውስጥ ቆሞአል፣ እኛም ለሕዝቡ እንዲናገር ስፍራ ልንሰጠው ይገባናል። መልእክታችን እንደሚቃጠል መብራት ሊወጣ ይገባዋል። ‘በዚያም ዘመን ሚካኤል፣ ለሕዝብህ ልጆች የሚቆም ታላቁ አለቃ፣ ይቆማል፤ ከሕዝብም መኖር ጀምሮ እስከዚያ ዘመን ድረስ እንደ እርሱ ያልሆነ የመከራ ዘመን ይሆናል፤ በዚያም ዘመን በመጽሐፍ ተጽፎ የሚገኝ ሁሉ ከሕዝብህ ይድናል። በምድርም ትቢያ ውስጥ ከተኙት ብዙዎች ይነሣሉ፣ አንዳንዶቹ ወደ ዘላለም ሕይወት፣ አንዳንዶቹም ወደ እፍረትና ወደ ዘላለም ንቀት። ጠቢባኑም እንደ ሰማይ ጽናት ብርሃን ያበራሉ፤ ብዙዎችንም ወደ ጽድቅ የሚመልሱ እንደ ከዋክብት ለዘላለም እና ለዘላለም ያበራሉ።”

እነዚህ ቃላት በእነዚህ የመጨረሻ ዘመናት እኛ ልናደርገው የሚገባንን ሥራ ያቀርባሉ። እኛ እንኳ በግማሽ አልነቃንም። ሊደረግ የሚገባውን ሥራ ለማከናወን አስፈላጊ የሆነው ኃይል የለንም። ወደ ሕይወት ልንገባ፣ ወደ ኅብረትም ልንገባ ይገባናል። አሁን፣ በዚህ በአሁኑ ጊዜ፣ ንስሐና ይቅርታ የሥራችን ታዋቂ መገለጫዎች የሚሆኑበት ስፍራ ላይ መቆም አለብን። ክርክር ፈጽሞ ሊኖር አይገባም። ሰይጣን ዓይኖችን በማሳወር በሚሠራው ሥራ ከእርሱ ጋር ለመተባበር ጊዜው አልፎአል። ለሚያስቱ መናፍስትና ለአጋንንት ትምህርቶች ትኩረት ለመስጠት ጊዜው አልፎአል።

“መንፈስ ቅዱስ ቃልና ንግግር ሲሰጥ፣ በጴንጤቆስጤ ቀን እንደ ተደረገው ያለ ሥራ ሲፈጸም እናያለን ብዬ እንድናገር ተምራለሁ። የክርስቶስ ተወካዮች በጥበብ ይሠራሉ። አንዱ በዚህ ሌላውም በዚያ ሆኖ ለማፍረስና ለማጥፋት የሚጥር ሰው አይገኝም።”

“አዋጁ ሳይወጣ፣ ቀኑ እንደ ገለባ ሳይነፍስ፣ የእግዚአብሔር ብርቱ ቍጣ ሳይመጣባችሁ፣ የእግዚአብሔር ቍጣ ቀን ሳይመጣባችሁ፣ ፍርዱን ያደረጋችሁ የምድር ትሑታን ሆይ፣ እግዚአብሔርን ፈልጉ፤ ጽድቅን ፈልጉ፣ ትሕትናንም ፈልጉ፤ ምናልባት በእግዚአብሔር ቍጣ ቀን ትሰወራላችሁ።” Australian Union Conference Record, March 11, 1907.

የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማንተም መቀበል፣ በዳንኤል በባቢሎን ምርኮ ያሳለፋቸው ሰባ ዓመታት የተመሰለው፣ በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ቁጥር አሥር ተወክሏል። ይህ ቁጥር የ“እውነት” ፊርማ አለው።

ምክንያቱም የዕብራይስጥ "እውነት" ቃል መለያ የሆኑትን ሦስቱን ደረጃዎች ይለይታል። ብዙዎች ይነጻሉ፣ ነጭም ይደረጋሉ፣ ከዚያም ይፈተናሉ። ዳንኤልና ሦስቱ ባለጠግነኞች በምዕራፍ አንድ በእግዚአብሔር ፍርሃት ነጽተው ነበር። ምክንያቱም የባቢሎንን ምግብ እንዳይበሉ ቁርጠው ነበርና። ከዚያም የባቢሎንን ምግብ ከበሉት ይልቅ ይበልጥ የተዋበና የወፈረ ፊት በማሳየት ይህን አረጋገጡ። ፊታቸው ነጭ ልብስ የሆነው የክርስቶስ ጽድቅ ነበር። ከዚያም በዘመኑ መጨረሻ ወደ ናቡከደነፆር ፍርድ በገቡ ጊዜ ተፈተኑ።

«በዘመናት መጨረሻ» ዳንኤል «በዕጣው» በሚቆምበት ጊዜ፣ «ስለ ክርስቶስና ከእርሱ ጋር የተያያዙት ትንቢቶች ያለው እውቀት ለእግዚአብሔር ሕዝብ እጅግ ይጨምራል።» ናቡከደነፆርም «በጥበብና በማስተዋል ጉዳዮች ሁሉ» ዳንኤልና ሦስቱ ታማኞች «በመንግሥቱ ውስጥ ካሉት ጠንቋዮችና ከከብ ቆጣሪዎች ሁሉ አሥር እጥፍ የሚበልጡ» ሆነው እንደ «ተገኙ» አስተውሎ ነበር።

የዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አንድ በሦስት ደረጃ የፈተና ሂደት ውስጥ የሚያልፉትን መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ተሞክሮ ያመለክታል። ስለዚያ ሂደት እህት ኋይት ስትናገር እንዲህ ትላለች፡- "እነዚህ ቃላት በእነዚህ የመጨረሻ ዘመናት ልናደርገው የሚገባንን ሥራ ያቀርባሉ። እኛ እስከ ግማሽ ድረስ እንኳ አልነቃንም። መደረግ የሚገባውን ሥራ ለመፈጸም አስፈላጊ የሆነው ኃይል የለንም። ወደ ሕይወት መምጣት፣ ወደ አንድነትም መምጣት አለብን። አሁን፣ አዎን አሁን በትክክል፣ ንስሐና ይቅርታ የሥራችን ጎልቶ የሚታዩ ባህሪያት በሚሆኑበት ስፍራ መቆም አለብን። ጠብ መኖር የለበትም።"

ወደ "የቀዎቹ ፍጻሜ" የሚመራው የፈተና ሂደት፣ በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ ወደ ሁለቱ ምስክሮች ትንሣኤ ይመራል። አሁን ልናደርገው የሚገባን ሥራ፣ የመስከረም 11 ቀን 2001 መልእክትን መቀበል እና በሞቱ ደረቅ አጥንቶች እንደተወከለው መንቃት ነው። "ሕይወት ልንቀበል ይገባናል፣ ወደ አንድነትም ልንገባ ይገባናል።" ይህን በምናደርግበት ጊዜ፣ የሥራችን ልዩ መለያዎች "ንስሐ እና ይቅርታ" ይሆናሉ። የሥራችን ልዩ መለያ በዳንኤል ምዕራፍ ዘጠኝ ውስጥ ተወክሎአል፤ በዚያም የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ጸሎትን ሲጻፈይ፣ ስለ ኃጢአቱና ስለ አባቶቹ ኃጢአት ይቅርታን እየለመነ፣ በተመሳሳይ ጊዜም በጁላይ 18, 2020 የቆይታው ዘመን መጀመሪያ ሆኖ ከተመዘገበው ቅር መሰኘት ጀምሮ ከእግዚአብሔር ጋር በተቃራኒ መንገድ ሲመላለስ እንደነበር ያምናል። እርሱ ደግሞ በዚያው ዘመን ሁሉ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በተቃራኒ መንገድ ሲመላለስ እንደነበር ማመን አለበት። ዳንኤል፣ ከጁላይ 18, 2020 ጀምሮ "ሰባ ዓመት" ምርኮን ያሳለፉትን ሰዎች ይወክላል።

ሰባው ዓመታት የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ የተጠቀሱት "ሰባት ዘመናት" ምልክት ናቸው። የዜና መዋዕል መጽሐፍ እንዲያሳውቀን እንደሚያደርገው፣ ሰባው ዓመታት ምድሪቱ በጥንታዊት እስራኤል በዘሌዋውያን ሃያ አምስት ያለውን ቃል ኪዳን በመቃወማቸው ምክንያት እንድትደሰትባቸው ያልተፈቀደላትን ሰንበታት "የምትደሰትበት" ዘመን ነበር።

በኤርምያስ አፍ የተነገረውን የጌታ ቃል ለመፈጸም፣ ምድሪቱ ሰንበቶቿን እስክትደሰት ድረስ፤ ምድረ በዳ ሆና ተቀምጦ ባለችበት ዘመን ሁሉ ሰንበትን ጠብቃ ነበር። ይህም ሰባ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ ነበር። 2 ዜና መዋዕል 36፡21።

ከ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 በኋላ የራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ሁለቱ ምስክሮች በመንገድ ላይ ሞተው የነበሩባቸው "ሦስት ቀን ተኩል" እንደ ትንቢታዊ "ምድረ በዳ" ምልክት፣ የ"ሰባ ዓመታት" ምልክት ነው። እንዲሁም የ"ሰባት ዘመናት" ምልክት ነው። "በዘመኑ ፍጻሜ" የሚለው፣ በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ታትሞ የነበሩት ትንቢታዊ ቀናት ፍጻሜ ምልክት ነው።

በ1798 ዓ.ም. የዳንኤል መጽሐፍ ተፈታ፣ እናም ዳንኤል ዓላማውን ለመፈጸም ዝግጁ ሆኖ በዕጣው ቆመ።

“እግዚአብሔር ለአንድ ሰው የተለየ ሥራ እንዲያከናውን በሚሰጠው ጊዜ፣ እርሱ እንደ ዳንኤል በተመደበለት ዕጣና በታ መቆም አለበት፤ ለእግዚአብሔር ጥሪ ለመመለስ ዝግጁ፣ ዓላማውንም ለመፈጸም ዝግጁ ሆኖ።” Manuscript Releases, ቅጽ 6, 108.

በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22፣ የዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ አራት ፍጻሜ ሲሆን፣ የዳንኤል መጽሐፍ እንደገና በዕጣው ውስጥ ቆመ። 1798 እና 1844 የመጀመሪያውና የሁለተኛው ቅጣዎች መደምደሚያ ናቸው፣ ስለዚህም “ሰባት ዘመናት” ፍጻሜን ያመለክታሉ። በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ “የቀኖቹ መጨረሻ” የሚለው፣ በ“ሰባት ዘመናት” የተወከለችውን ምርኮ መጨረሻ የሚያመለክት ምልክት ነው። በዳንኤል ምዕራፍ አራት፣ በናቡከደነፆር ላይ “ሰባት ዘመናት” ሲያልፉበት፣ እንደ አውሬ ኖረ። “በቀኖቹ መጨረሻ” መንግሥቱና አእምሮው ተመለሱለት።

በዘመኑም ፍጻሜ እኔ ናቡከደነፆር ዓይኖቼን ወደ ሰማይ አነሣሁ፤ አእምሮም ወደ እኔ ተመለሰ፤ ልዑል ሁሉን የሚበልጠውንም ባረክሁ፣ ለዘላለምም የሚኖረውን አመሰግንሁና አከበርሁት፤ ግዛቱ የዘላለም ግዛት ነውና፣ መንግሥቱም ከትውልድ ወደ ትውልድ ይኖራል። በምድርም የሚኖሩ ሁሉ እንደ ምንም ተቈጥረዋል፤ እርሱም እንደ ፈቃዱ በሰማይ ሠራዊት መካከልና በምድር ነዋሪዎች መካከል ያደርጋል፤ እጁንም የሚከለክል የለም። ወይም፡- “ምን ታደርጋለህ?” የሚለው የለም። በዚያን ጊዜም አእምሮም ወደ እኔ ተመለሰ፤ ለመንግሥቱም ክብር ክብሪና ግርማም ወደ እኔ ተመለሱ፤ አማካሪዎቼና መኪንንቶቼም ፈለጉኝ፤ በመንግሥቱም ጸናሁ፣ ከፍ ያለም ግርማ ተጨመረልኝ። ዳንኤል 4፡34-36።

የአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ማተሚያ ዘመን ፍጻሜ “የቀኖቹ ፍጻሜ” እንደሆነ ይወከላል፤ ስለዚህም የ“ሰባ ዓመታት” ምሳሌያዊ መደምደሚያን እንዲሁም የ“ሰባቱ ጊዜያት”ን ደግሞ ይወክላል። በዚያን ጊዜ፣ “ንስሐና ይቅርታ” ቀደም ሲል በደረቁ የሞቱ አጥንቶች ሸለቆ ውስጥ በሚያልፈው መንገድ ላይ ሞተው የነበሩትን ሥራ የሚወክሉ ባህርያት ይሆናሉ።

የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች የንስሐ ሥራ የሚታየው ገጽታ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ዘጠኝ “እያቃሰቱና እያለቀሱ” ተብሎ ተወክሏል። የእግዚአብሔር ሕዝብ የግል ኃጢአታቸውን ሲመሰክሩና ሲያስወግዱ፣ የአባቶቻቸውን ኃጢአት እንደገና ደግመው እንደሠሩ ሲያምኑ፣ የራሳቸውን አስተያየት ትዕቢት ሲተዉና ከእግዚአብሔር ጋር በተቃራኒ መንገድ ሲመለሱ እንደነበሩ ሲቀበሉ፣ እንዲሁም ከ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 ጀምሮ የመቆየት ጊዜው ከደረሰ በኋላ እርሱ ደግሞ ከእነርሱ ጋር በተቃራኒ ሲመለስ እንደነበረ ሲያምኑ፣ በዚያን ጊዜ በመንግሥቱ ውስጥ ካሉት ራሳቸውን ጥበበኞች ነን ከሚሉ ሰዎች ሁሉ ይልቅ “አሥር እጥፍ” የበለጠ ትንቢታዊ ኃይል እንዳላቸው ይገኛሉ።

ማግኘትም የማድረግ ሂደት እስልምና በመፈታቱ ከዚያም በመገደቡ ተጀመረ። ያ ሂደት እንደ ተጀመረበት ሁኔታ በመጨረሻ ይደመደማል። ማለትም እስልምና እንደገና በሚፈታበት ጊዜ። እርሱ በማግኘትም ዘመኑ ቀናት መጨረሻ ይፈታል፤ ይህም ለዳንኤል ሰዎችን ከባቢሎን የጠራው የቂሮስ አዋጅ ነበር። በዚያ ስፍራ፣ በመንጻት ቀናት መጨረሻ፣ በአሜሪካ ውስጥ የእሁድ ሕግ “አዋጅ” ፍርድ ጊዜ፣ ታማኞቹ “ከአሥር እጥፍ የበለጠ” ትንቢታዊ ኃይል እንዳላቸው ይገኛሉ።

“የጌታን መምጣት እጅግ ሩቅ አድርጋችኋል። የኋለኛው ዝናብ እንደ [ድንገት እንደ] የእኩለ ሌሊት ጩኸት እየመጣ እንደነበረ፣ እና በአሥር እጥፍ ኃይል እንደሚመጣ አየሁ።” Spalding and Magan, 5.

ስለ ዳንኤል ምዕራፍ ሁለት ያለውን ምርመራ በሚቀጥለው ጽሑፍ እንጀምራለን።

“ይህ ለሁለተኛው መልእክት መልእክት ኃይል የሚሰጥ የእኩለ ሌሊት ጩኸት ነበረ። የተስፋ የቆረጡትን ቅዱሳን ለማንቃትና በፊታቸው ላለው ታላቅ ሥራ ለማዘጋጀት መላእክት ከሰማይ ተልከው ነበር። ከሁሉ ይልቅ ብዙ ተሰጥኦ ያላቸው ሰዎች ይህን መልእክት በመጀመሪያ የተቀበሉት አልነበሩም። መላእክት ወደ

ትሑታንና የተዋፋ ሰዎች ተልከው፣ 'እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ልትቀበሉት ውጡ!' የሚለውን ጩኸት እንዲያነሡ ግድ አደረጉባቸው። ይህ ጩኸት አደራ የተሰጣቸውም ፈጥነው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል መልእክቱን አሰሙ፣ ተስፋ የቆረጡትንም ወንድሞቻቸውን አነቁ። ይህ ሥራ በሰዎች ጥበብና ትምህርት ላይ አልቆመም፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ኃይል ላይ ነበር፤ ጩኸቱንም የሰሙ ቅዱሳኑ ሊቃውሙት አልቻሉም። ከሁሉ ይልቅ መንፈሳውያን የነበሩት ይህን መልእክት አስቀድመው ተቀበሉት፤ ከዚህ በፊት በሥራው መሪዎች የነበሩት ግን፣ 'እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ ልትቀበሉት ውጡ!' የሚለውን ጩኸት ለመቀበልና ለማጉላት ከሁሉ በኋላ ደረሱ።" Early Writings, 238.